

[Bernhard Baunsgaard]

det her er nødvendigt, at folketinget besinder sig og tager helt anderledes skrappe midler i brug, er, at ødelæggelsen af det danske miljø fortsætter, og at de lovforslag, man har vedtaget for at rette på det, ikke er tilstrækkelig gode, og jeg troede, det var skrevet så klart, at mine folketingskollegaer ville forstå det. Lad mig nævne, hvad det er, jeg har talt om gennem de citater, jeg har taget fra betænkningen.

I indledningen citerer jeg:

»Spørgsmålet om at placere strafværdigheden af disse overtrædelser ... er i høj grad ... et politisk spørgsmål.«

Det har vi klaret, er svaret. Ja, det har man klaret, og den konservative ordfører har oven i købet læst kronikken. Jeg ved ikke, om det var en tilfældighed, at artiklen ikke blev placeret ved hjælp af sin overskrift, men det er lige netop det, dette afsnit drejer sig om. Kronikken hedder nemlig »Kommunalpolitikernes friløb«. Man vedtog, at kommunalpolitikere nu skulle til at tage et ansvar. Hvordan skulle det så praktiseres? Ja, sørge de ikke for at overholde de love, som de var sat til at varetage, når de var valgt til en kommunalbestyrelse, kunne de straffes. Der var bare én betingelse, nemlig at amtsrådet kunne fritage dem, og det gør amtsrådet. De kender jo udmærket Jensen, Hansen og Nielsen; det er pæne mennesker, så det er synd, at de skulle straffes. Vi har haft en klar, oplagt sag, hvor en kommunalbestyrelse med borgmesteren i spidsen klart har overtrådt de love, man var sat til at føre tilsyn med blev overholdt. Der var forsøgt rejst straffesag mod dem, og hvad gør tilsynsrådet så? De siger: nej, i dette tilfælde skal der alligevel ikke ske noget. Hvornår skal der så ske noget, når der ingen tvivl er om, at man overtræder det, man er sat til at varetage? Derfor var det ikke nok.

Det næste, jeg har forsøgt at fortælle er nødvendigt her, er, at man gør det helt tydeligt, at det er meningen, miljølovgivningen skal overholdes, dette, at man ikke tilsviner naturen, så man ikke ser en gentagelse af det, som folketinget allerede i 1953 var inde på, da venstres fiskeriminister så klart kunne sige: jeg forstår ikke, at en stor virksomhed, tilmed ejet af Århus universitet, kan bære sig sådan ad, hvor et folketingsmedlem står op og spørger, om ministeren ikke er bange for, at det gentager sig, når man nu flytter fra

Roskilde Fjord, efter at den er ødelagt, til Limfjorden. Det spørgsmål blev stående ubesvaret. Et halvt år efter kendte man svaret. Jo, de gentog fornøjelsen deroppe.

Men hvordan behandler man så sådan noget i dag? I Jyllands-Posten for den 29. april 1986 – det var altså i går – er omtalt en sag fra Ålborg, hvor socialdemokrater og konservative finder sammen om at nedstemme et forslag fra SF-rådmanden, der har ansvaret, til sikring af en losseplads, der skal modtage 4.000 m³ fenolholdig jord og 3.000 m³ giftigt sandblæsningsaffald årlig. Hvad gør så flertallet bestående af socialdemokrater og konservative? De rotter sig sammen, prøver på at fratage SF-rådmanden ansvaret for, at det er i orden, og pålægger derefter rådmanden at søge dispensation fra at foretage sikringer – herregud, det er jo kun et par år!

Det er tilstanden på dette område, og det, der er det egentlige i den kronik, som den konservative ordfører var inde på, er, at så længe, man ikke tager det alvorligt fra magthavernes egen side, så sker der ikke noget, så kan domstolene ikke, hvis de skal være i overensstemmelse med ret og rimelighed, dømme hårdere, end de gør i dag. Det er den tilstand, vi skal have rettet.

Når jeg så udførligt citerer det, der er sagt i betænkningen om, at bøderne er for milde – noget, som alle, også kommunalbestyrelsernes repræsentanter, alle undtagen justitsministeriets repræsentant, tilslutter sig – så er det, fordi man ud over at skærpe selve straffebestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven har talt om, at det er nødvendigt at ændre straffeloven, hvor det udtrykkeligt siges, at det vil være hensigtsmæssigt og formentlig nødvendigt, at der i selve straffeloven kommer en ændring ind om, at almenfarlige forbrydelser også omfatter miljøforbrydelser.

Jeg kan kun sige, at jeg håber, at et folketingsflertal vil besinde sig og vil forstå, at det, man har gjort hidtil i den bedste mening, er aldeles utilstrækkeligt, og at det ikke klarer ved, at man beder en minister på miljøområdet om at skærpe sin lovgivning. Det er ikke nok. Vi er nødt til at have indenrigsministeriet og justitsministeriet med, uanset hvad justitsministeriet selv mener om det.

Må jeg rette enkelte fejltagelser fra SF-ordføreren: Århus universitets rektor er aldeles ikke uvedkommende og uden ansvar. År-